

foreninger, institutioner o. lign., at yde *tilskud på indtil 50.000 kr.*, når der af kommunen eller en stedlig kreds stilledes et tilsvarende beløb rentefrit til rådighed.

Til selvejende institutioner (højskoler, landbrugsskoler, husholdningsskoler, efterskoler o. lign.) skulle der til samme formål kunne ydes et lignende tilskud, dog kun 40.000 kr. hvis der i forvejen fandtes egnede toilet-, bade- og omklædningsforhold. Før disse institutioner skulle der endvidere være mulighed for lån efter de gældende byggelånsregler.

Til svømmehaller skulle der kunne ydes tilskud med et tillæg af 50 pct.

Lovforslaget opstillede *en række betingelser* med hensyn til godkendelse, sikkerhed for den fremtidige drift, det stedlige behov og tilsikring af adgang til skolebadning m. v.

Baggrunden for lovforslaget var den manglende adgang til svømmeundervisning i store dele af landet set i forhold til den værdi både idrætsmæssigt og sikkerhedsmæssigt, som en sådan undervisning måtte tillægges.

De nuværende muligheder for tilskud var så små, at de ikke efter forslagsstillernes mening kunne virke tilskyndende til opførelse af svømmebassiner.

Efter forslagsstillernes skøn kunne et tjenligt bassin opføres for *ca. 200.000—300.000 kr.*, og et tilskud som foreslået ville derfor kunne virke igangsættende mange steder i landet, hvilket var hårdt tiltrængt.

Undervisningsministeren erkendte ved 1. behandling, at der var et meget stort udækket behov også for svømmeanlæg her i landet, og var derfor enig i forslaget sigte: at give svømmingen bedre vilkår.

Der var imidlertid her tale om en meget *stor samfundsmæssig investering* og meget *betydelige driftsudgifter*. Ministeren troede ikke, at de af forslagsstillerne anslåede tal var holdbare, et svømmeanlæg ville formentlig koste mindst *ca. 500.000 kr.* Der måtte, inden opgaven søgtes realiseret, foretages en nøje undersøgelse af behovet og en egentlig landsplanlægning til fastlæggelse af placering og indretning. Der måtte endvidere foretages en *afvejning* af dette behov *med andre anlægsbehov og ønsker*, som samfundet havde.

Den tanke, der lå bag forslaget, fandt tilslutning hos alle ordførere. Der var imidlertid et almindeligt ønske om en forudgående undersøgelse af en række problemer, og der blev fra alle sider givet tilsagn om medvirken til en grundig udvalgsbehandling.

Det udvalg, hvortil lovforslaget henvistes, afsluttede ikke sit arbejde, men gav i en beretning bl. a. udtryk for, at spørgsmålet måtte tages op i den kommende folketingssamling.